

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8418010796
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8418010796.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Petra Tobiaša a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 28.05.2020, v trestnej veci obžalovaného B. M., pre zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, v konaní o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T/66/2018 zo dňa 10.07.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa, po úprave právnej kvalifikácie v podanej obžalobe, uznal obžalovaného za vinného zo zločinu sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods.1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.06.2016 okolo 19.00 hod. v rodinnom dome s popisným číslom XXX nachádzajúcom sa v rómskej osade v obci N., L.. I., vykonal pohlavný styk s maloletou T.M., nar. XX.XX.XXXX, pričom svojho konania sa dopustil napriek tomu, že vedel o tom, že maloletá T.M., nar. XX.XX.XXXX v tom čase ešte nedovršila pätnásť rok veku.

Za to obžalovanému okresný súd podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, ktorého výkon podmiennečne odložil na skúšobnú dobu 3 rokov a zároveň uložil probačný dohľad. Podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zákona súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie okresný prokurátor v zákonom stanovenej lehote, a to ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní dňa 10.07.2019, v neprospech obžalovaného čo do viny a trestu. V dôvodoch, doplnených písomne dňa 18.09.2019, uviedol, že s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k úprave skutku a právnej kvalifikácii konania obžalovaného oproti obžalobe nesúhlasí a nesúhlasil potom ani s uloženým trestom. Namietal, že okresný súd vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne v prospech obžalovaného. Výpoveď poškodenej podporuje výpoveď jej matky W. B., z ktorej vyplynulo, že o tom, že jej dcéra D. mala byť v lete 2016 znásilnená u nich v osade a že ju mal znásilniť obžalovaný B. M., sa dozvedela až v auguste 2017 od dcéry. Výpoveď poškodenej je potrebné podľa odvolateľa hodnotiť v kontexte záverov znaleckého posudku z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých a preto pri posúdení výpovede poškodenej ohľadom skutku má význam brať do úvahy dlhší časový odstup, ktorý uplynul od jeho spáchania až po oznámenie na políciu. Zároveň nie je zanedbateľná ani okolnosť, ktorá viedla poškodenú k tomu, aby o skutku povedala svojej mame. Odôvodnila to tým, že sa obžalovaný vrátil domov z Čiech a opäť to chcel, čomu sa bránila. Incident, ku ktorému došlo v auguste 2017, potvrdila aj matka poškodenej W. B.. Posúdením zistených skutočností, vyplývajúcich z vykonaných a zabezpečených dôkazov, vyhodnotiac dôkazy tak jednotlivo,

ako aj vo vzájomnej súvislosti, nebolo opodstatnené uznať obžalovaného B. M. za vinného len pre zločin sexuálne zneužívanie podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona, a preto nie je možné súhlasiť ani s uloženým trestom odňatia slobody v trvaní 3 rokov s podmieňačným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 3 rokov. Pri uznaní viny zo skutku, posúdeného ako zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zákona tak, ako to bolo uvedené v podanej obžalobe, by takýto trest nebol uložený v rozsahu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Okresný prokurátor vo svojom odvolaní preto navrhol, aby krajský súd vo veci na podklade dokazovania sám rozhodol a uznal obžalovaného za vinného pre skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe a právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona alebo aby zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd na podklade odvolania podaného oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote preskúmal v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záverom totožným so závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na okresnom súde dňa 02.05.2018 obžalobu na obvineného B. M. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že vo večerných hodinách v presne nezistený deň v období od 29.06.2016 do 30.06.2016 zatiahol maloletú T. M., nar. XX.XX.XXXX do rodinného domu s popisným číslom 321 nachádzajúcom sa v rómskej osade v obci N., L. I., následne ju začal vyzliekať, čomu sa maloletá T. M. bránila mykaním a rukami, aby nekričala, zakryl jej rukou ústa a dal jej facku, potrhál jej tričko a legíny, na obnaženom tele ju obchytával na zadku, prsiach a rozkroku, a následne s ňou proti jej vôli vykonal pohlavný styk, pričom nemohla ujsť, nakoľko na nej ležal a bála sa ho, aby ju opäť neudrel, a po vykonaní pohlavného styku jej povedal, aby o tom nikomu nepovedala, lebo jej zo života urobí pekelo.

Obžalovaný počas celého konania popieral spáchanie skutku kladeného mu za vinu, na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 Tr. poriadku, že je nevinný. Priznal, že k pohlavnému styku medzi ním a poškodenou D. B. došlo, avšak styk bol dobrovoľný a poškodená ho k nemu sama vyzvala, k pohlavnému styku došlo v dome jeho sestry H. M., vedel, že poškodená Timea má 14 rokov a je žiačkou 5. triedy.

Zo spáchania skutku obžalovaného usvedčovala svojou výpoveďou svedkyňa poškodená D. B., ktorá v tejto súvislosti podala trestné oznámenie s odstupom viac ako jedného roka, dňa 29.08.2017. Nepriamo obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovala aj matka poškodenej, W. B., ktorá uviedla, že o skutku jej dcéra povedala s odstupom jedného roka po hádke medzi dcérou a obžalovaným, za prítomnosti matky obžalovaného. Po samotnom skutku jej dcéra nič nepovedala a ani si nevšimla žiadnu zmenu v správaní dcéry.

Vo veci boli vypočutí ako svedkovia aj X. Ž., kamarátka poškodenej a sesternica obžalovaného, ktorá podľa matky poškodenej W. B. mala vidieť, ako poškodenú ťahal za ruku pred znásilnením obžalovaný, táto svedkyňa však túto jej výpoveď nepotvrdila, keď uviedla, že nevedela o tom, že by medzi obžalovaným a poškodenou došlo k pohlavnému styku, či už dobrovoľnému alebo nedobrovoľnému. Ani sestra obžalovaného, ani ošetrojúca lekárka a ani gynekológ ku skutku nič relevantné uviesť nevedeli.

Po vykonanom dokazovaní tak stáli proti sebe dve skupiny protichodných dôkazov. Na jednej strane to bola výpoveď poškodenej, ktorá s odstupom viac ako roka podala vo veci trestné oznámenie a povedala o tom matke, na druhej strane to bola výpoveď obžalovaného, ktorý priznal, že s poškodenou mal pohlavný styk, a to jeden deň po tom, čo dovŕšil osemnásť rok veku, avšak poprel, aby došlo k znásilneniu.

Za takejto situácie potom bolo tieto skupiny protichodných výpovedí hodnotiť v kontexte objektívne vykonaného znaleckého posudku z odboru psychológia, z ktorého vyplýva, že poškodená mala pri reprodukcii prežitých udalostí dopĺňať novými skutočnosťami, skresľovať popis, napríklad oproti výpovedi ako svedkyne znalkyni uviedla, že obžalovaný jej nedal facku, a navyše emocionálny doprovod nekorešpondoval s hovoreným slovom. Znalkyňa uviedla, že nie je možné vylúčiť, že poškodená bola k

výpovedi navádzaná, a výpoveď prispôsobila, aby sa zbavila zodpovednosti. V čase vyšetrenia neboli u poškodenej zistené znaky sexuálnej traumatizácie, ale ani príznaky depresie alebo úzkosti.

Za takejto situácie, keď objektívnym dokazovaním bola vierohodnosť svedeckej výpovede poškodenej spochybnená, postupoval okresný súd správne, pokiaľ dospel k záveru, že nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obžalovaný násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia prinútil poškodenú k pohlavnému styku, avšak mal za jednoznačne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenou k pohlavnému styku došlo a že obžalovaný, ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt, vedel, že poškodená v čase skutku nedovŕšila pätnásť rok svojho veku.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, okresný súd mal dostatočne za preukázané, že skutok v zmysle úpravy sa stal, a že ho spáchal obžalovaný, s čím sa odvolací súd stotožňuje. Obžalovaný sa svojím konaním tým, že v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zákona vykonal súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov, dopustil zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona. Protiprávnosť konania obžalovaného je potrebné vidieť v tom, že porušil záujem spoločnosti na ochrane mravného a fyzického vývinu detí mladších ako 15 rokov pred akýmikoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti. Súhlas poškodenej s týmto konaním, ani citová väzba týchto osôb, nie sú pre trestnosť tohto činu rozhodujúce. Týmto svojím úmyselným protiprávnym konaním obžalovaný naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 odsek 1 Tr. zákona. Okresný súd tak o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 201 Tr. zákona, ktorým je ochrana mravného a fyzického vývinu detí mladších ako pätnásť rokov pred akýmikoľvek útokmi proti ich pohlavnej nedotknuteľnosti na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

Na základe vyššie uvedeného krajský súd konštatuje, že okresný súd vecne správne uzavrel hodnotenie vykonaných dôkazov a aj podľa krajského súdu bolo jednoznačne preukázané spáchanie skutku obžalovaným tak, ako to ustálil súd prvého stupňa vo výroku napadnutého rozsudku a konanie obžalovaného naplňuje znaky zločinu sexuálne zneužívania, pre ktorý bol uznaný za vinného. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal s námietkami obhajoby, t. j. svedeckými výpoveďami, pričom vychádzal z vykonaného dokazovania, dôkazy hodnotil logicky jednotlivo, ako aj vo vzájomnom súvisi a ani v tomto smere súd prvého stupňa nepochybil.

Krajský súd sa stotožnil aj s výrokom napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o uložený trest obžalovanému, keď za trestný čin sexuálne zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zákona je možné páchatelovi uložiť trest odňatia slobody vo výmere od 3 do 10 rokov a pri neexistencii priťažujúcich ani poľahčujúcich okolností uložil okresný súd obžalovanému trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 3 rokov s podmienčným odkladom výkonu uloženého trestu na primeranú skúšobnú dobu 3 rokov s tým, že samotné trestné stíhanie obžalovaného, hrozba budúceho eventuálneho výkonu trestu, môžu mať samy osebe z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie účinky, ktoré má inak len výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody. Rovnako primeraná v danom prípade je obžalovanému uložená povinnosť podľa § 51 ods. 4 písm. i) Tr. zákona podrobiť sa v skúšobnej dobe psychoterapii alebo zúčastniť sa na psychologickom poradenstve. Snáď je možné vytknúť okresnému súdu len to, že sa nezaoberal možnosťou priznať poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. d) Tr. zákona, že spáchal trestný čin vo veku blízkom veku mladistvých alebo ako osoba vo vyššom veku, ak táto skutočnosť mala vplyv na jeho rozumovú alebo vôľovú spôsobilosť. Nepriзнание tejto poľahčujúcej okolnosti nebolo však takého charakteru, aby bolo potrebné meniť rozsudok okresného súdu vo výroku o treste, pretože trest bol uložený na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na základe vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie okresného prokurátora postupom podľa § 319 Tr. poriadku ako nedôvodné zamietol.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.